

Konjoret den 14/5

kl. 8.15 e.m.

Min egen söta älskade.

Jag blef så glad i dag, då jag äntligen fick höra någonting från Dig; alltsedan Du reste, söta älskade, har jag tyckt det vara så märkvärdigt tomt och tråkigt. Både i Lördags och i går var jag vid så dåligt humör och i natt drömde jag så otäckt, och orsaken till allt det var Du, som reste bort ifrån mig. Men i morgse var jag här redan ett par minuter före 9 för att vara den första, som tog emot posten och då fick jag din tidning från Filipstad, som jag genast läste. Det tycks vara en klok befolkning i den staden, att döma efter referatet. Jag tycker så mycket om att höra andra berömma Dig, och jag tar alltid litet åt mig själf af det. Jag vill liksom ha' en liten del med, om inte för annat, så för det att jag deltar så i allt hvad Du gör, söta älskade, alldeles som om det rörde mig själf.

Jag har skrifvit på maskin hela dagen åt Carl David, som varit här nu igen, märkvärdigt nog, och nu är jag så öm i fingrarne. C.D. verkar gammal, möglig och förlegad vid sidan af de mera fritt tänkande akademi-ledamöterna, och han ser så argsint och högfärdig ut, där han går omkring med sin själf tillverkade gloria af dygd och sentimental gullighet. Häreishöfdingen och jag hade gjort en bock i hans sista opus; vi hade skrifvit "stärkt" i st. f. "starkt" på ett förargligt ställe, så jag fruktar för, att C.D. anser oss

tämligen obildade.

Det känns så kyligt här och jag är litet rädd för att Du går och skaffar Dig hosta och förkylning på resan, så oförståndig som Du är, då ingen håller reda på Dig och pysslar om Dig. Har Du tagit med Dig halsduken? Hur mår dom små söta tårna? Och mina små söta näsvingar, som jag är så kär i, och som jag ville bita i af bara kärlek, men jag skulle bita så fint, att det inte gjorde ondt säg? (Sådana här galenskaper ha' väl aldrig varit skrifna på den här maskinen.)

Jag skrifver inte längre i dag, klockan är mycket, och jag skall försöka att få litet frisk luft innan jag kommer hem. Om Du får tid, så skrift några söta ord till mig i ett bref, nånting som Du inte kan skriva på vykort. Jag kysser Dig i tankarne så många gånger, söta älskade, och jag sitter och längtar efter att få nosa på ditt söta skägg.

Skrif snart till

sin egen.

*De för märkta, om det är litet slarprat, men
jag är Li trötta på. —*